

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

XV. Meditatio. De sacra Communionis frequentia. Pvncta Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA in Ecclesia primitiua, quæ ab Apostolis gubernabatur, frequenter à Christianis communicatum *Act. 2.* esse: à frequentia autem illa promanasse omnem sanctitatem & ardorem Spiritus eius Ecclesiæ certum est. Constat enim, quo consuetudo illa sancta magis magisque elanguit, hoc simul magis feruorem ac sanctitatem populi Christiani immutatam fuisse.

2. Considera, quomodo hoc nostro sæculo, quo rursus excitatus est frequens usus suscipiendi hoc venerabile Sacramentum, & maior erga illud religio, in hominibus quoque illud frequentantibus cerni ampliorem pietatem, & vitæ perfectionem, Ecclesiamque multis nouis & sanctis religionibus ac sodalitatibus auctam.

3. Considera, cum hoc diuinum Sacramentum sit animæ cibus, quo ipsa roboratur & sustentatur in vita spiritali, manifestè consequitur, quo anima sapius hoc cibo alitur, eo robustiorem, perfectioremque in vita spiritali reddi.

4. Considera quoque, cum hoc celeste

leste Sacramentum sit omnis perfecti-
onis & sanctitatis fons, suosque saluta-
res effectus omnibus dignè communicā-
tibus communicet, certū esse, quo quis
communicat crebrius, hoc amplius eo-
rum effectuum participem reddi. Atque
ideo omnes sancti Patres nos ad frequen-
tem communionem hortantur.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius xv. Meditationis erit,
firmum propositum facere attendēdū
non solum ad præparationem dignam,
verū etiam ad communionem frequē-
tem; qualis enim illa erit, talis erit & fru-
ctus huius. In præparatione procurādu-
s in primis est amor solidus, qui cōmmuni-
onem gratam Deo reddit.

COLLOQVIVM.

QVAENAM hæc gratia dulcis Iesu
qua me afficis? nec enim tantum
mihi dignatus es pretiosam auri-
fodinam in Ecclesiæ sanctæ agro existen-
tem, thesaurum nempe abconditum,
pro quo homo, qui eum inuenit vendit
omnia quæ habet, ut emat agrum illum,
patefacere: verum etiam crebrius me in-
uitas ad effodiendum tā pretiosum the-
saurum, ut dites animam meam. Quod
verò me in summam admirationem ra-
pit, est quod ad obtinendum agrum, &
ef-

MEDITATIONES. 67

effodiendum thesaurum, quoties voluero, tantam commoditatem addideris, vt non opus sit mihi quidquam rerum mearum diuendere. Benedictus sis mi Saluator, quod ad maius meum bonum gloriosum corpus tuum sub accidentibus panis recondere volueris, vt ad illud gustandum sæpius reuerterer, diceremque cum Isaia; *Verè tu es Deus absconditus.* Domine, si ad consequendum hunc diuinum thesaurum ordinasses dura ieiunia, peregrinationes longas, sanguinis profusionem, aliasque asperiores pœnitentias, omnes hi labores & afflictiones meritò tolerari debuissent, ad tuum sacrum corpus vel semel delibandū. Sed, ô caritas inaudita, maluisti facilem & delectabilem aditum facere, vt frequentius ad hanc aurifodinam redirem. O Adame, quanto præstantior est posterorum tuorum conditio, quàm tua? Sed gratia benigni & liberalis IESV id factum. Tu pulsus es ex paradiso, & ne in illum redires ad manducandum de ligno vitæ, & viueres in æternum, à iusto DEO *v. Gen. 3.* nus è Cherubinis flammeo gladio armatus ad custodiendum illum constitutus est. Verùm nos filij agentes in paradiso Ecclesiæ sanctæ, non solum non arce-
mur ab Angelo gladio flammeo, sed ab

AA-

angelorum Domino amoris flamma in-
uitamur ad degustandum sepius fructus
arboris vitæ, imò ad recipiendum illum,
qui omnem vim arbori vitæ indidit, que
vitam dat felicem & æternam; sic enim il-
le nos inuitans promisit: *Qui manducat,*
inquit, meam carnem, viuet in æternum.
O anima mea expergiscere aliquantulū,
tuumque Deum magnifica, *quia fecit ti-*
bi magna qui potens est. Non vides eum,
ad te ditandum, factum esse thesaurum
tuum? reuere te modò crebrò ad eum ef-
fodiendū, cum enim pretiosus thesaurus
sit, desiderio tuo faciet satis; & cum in-
finitus sit, nunquam deficiet.

Ioan. 6.

Luc. 1.

MEDITATIO XVI.

*Qua est secunda de frequenti com-
munionem.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA. Dæmonem ferre non
posse huius salutaris Sacramenti usum: no-
uit enim quātum valeat ad consequendā
beatitudinem, è qua ille sua superbia ex-
cidit: odit quoque illum, quia in eo re-
præsentatur passio, cuius vi vincit &
exutus tyrannide, quam exercebat in vni-
uersum genus humanum.

2. Considera his de causis Dæmo-
nem varijs modis & artibus laborare, vt
homines à frequenti cōmunionem abstra-
hat.